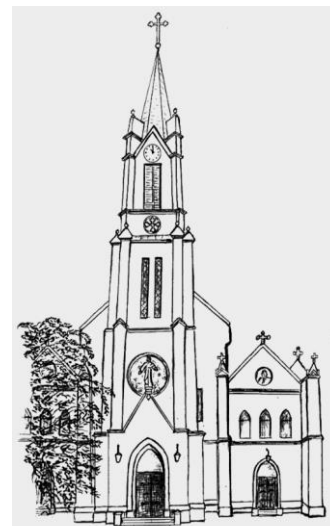

Főplébániai Hírlével

Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia lapja
2013. május 26.
Szenháromság vasárnapja

A Szenháromság dicsőítése

Legszentebb Szenháromság, Atya, Fiú, Szentlélek!

A mai napon leborulva előtted, dicsőítelek az egész teremtett világért, és azért a teljes szeretet egységért, melyben hárman egyként éltek.

Gondviselő Atyám, mindnyájunk Teremtője!

Hálát adok neked az életemért, és mindenkiért, akiket hozzám vezettél. Áldott légy jóságodért, hogy gyermeked lehettek, és bizalommal Rád hagyatkozhatom. Köszönöm, hogy szeretetedből a Földre küldted egyszülött fiadat, hogy én megismerhettem és követhetem Öt.

Atyaisten legszentebb leánya, Mária!

Te teljes alázatodban igent mondtál az Atya hívó szavára. Kérlek, segíts nekem, hogy mindig igent tudjak mondani Istennek.

Dicsőítelek Téged életem Királya, megmentő Krisztusom!

Köszönöm, hogy 2000 évvel ezelőtt feláldoztad életedet a világért, értem, és megváltottál bűneinkből. Áldott légy Szent Véréért, melyet irgalmasságodban kiontottál értünk. Dicsőítelek Egyházadért, és megköszönöm, hogy én is benne élhetek. Boldogság tölt el, hogy itt vagy elrejtve a legszentebb oltáriszentségben. Hogy leborulhatok színed előtt és imádhatlak Téged. Köszönöm, hogy Tebenned és általad megismerhettem az Atyát, és hogy minden felebarátom arcában felismerhetlek Téged. Áldalak Jézus, hogy nem hagytál árván minket, hanem mennybemeneteled után elküldted nekünk Szentlelkeket!

Reménység fényes hajnalcsillaga, Istenszülő, Mária!

Jézus a te anyai karjaidba ajánlott minket a keresztről. Gyermeki hálával köszöntelek téged. Köszönöm, hogy fogod a kezem akkor is, ha én elfordulok tőled, és hogy türelmesen segítesz nekem az imádság, a szeretet útján. Tudom, hogy a szenvedésekben mellettem állsz, és mindig Jézushoz vezetsz engem.

Dicsőítelek Téged, Szentlélek, élő Isten Lelke!

Légy áldva minden kegyelemért, mellyel életemben megajándékoztál. Jöjj Békesség, Egység, Jóság, Öröm, Igazság, Erősség és Bölcsesség Lelke, jöjj! Oszlasd el kételyeimet, kishitűségemet, gyávaságomat a sötétség óráiban! Gyógyítsd be sebeimet, szüntesd meg bátortalanságomat! Köszönöm, hogy Te mindig türelemre, békére, megértésre és egységre buzdítasz, hogy fényességeddel megvilágosítod lelkemben az örök Igazságot. Hass át engem ezen a napon hittel, reménységgel, és szereteted izzó tűzével!

Dicsérlek Téged Szentlélek jegyese, Szeplőtelen Szűz Mária!

Kérlek segíts, hogy amint Te, én is a Szentlélek világító lámpása lehessen az emberek között!

Szenháromság egy Isten!

Fogadd el egész életemet, amit most gondviselő kezembe helyezek. Jézus Krisztus fényességgel világítsd meg előttem bűneimet, hogy szívemből megbánhassam azokat. A Szentlélek erejével újíts meg engem örök szeretetedben, és teljesítsd be rajtam szent akaratodat. Ámen

Ezüstmise, hálaadás és áldás:

1988, június 18, szombat délelőtt Paskai László bíboros úr az esztergomi bazilikában kézfeltétele által pappá szentelt. Azóta nagyon sok víz folyt le a Dunán. Szolgáltam az Úr szőlőjében mint káplán, Nyergesújfalun egy évet, és a Kassai téren 11 évet. Plébánosként Rákosszentmihályon 4 évet, az újpesti Szent József templomban 3 évet, és 6 éve már itt az Újpesti Egek Királynéja Főplébánián. Ez idő alatt néhány betegség kivételével, nap, mint nap bemutatthattam a legszentebb áldozatot. De tartottam körülbelül 1200 esküvőt, megkereszteltem kb. 240 felnőttet, és számtalan gyermeket. Voltam egyházmegyei hivatásigazgató és ministráns referens. Vezettem számtalan cursilló hétvégét, és nagyon sok házasságkötés programot szerveztem. Végeztem cserkésztszti tanfolyamot, felnőtt lelki segélyszolgálati képzést. Rengeteg lelkigyakorlatot, táborot, zarándoklatot szerveztem, vezettem. Nem is tudnám felsorolni a sok lelki élményt, amivel a hívek gazdagítottak. Most elközelgett egy kerek dátum, a 25. esztendő. Szeretnék hálát adni az Úr Jézusnak, aki meghívott szőlőjébe munkásnak. És természetesen a hálámat ezüstmisés áldás formájában akarom továbbadni. **Ezért szeretettel hívok mindenkit június 16-án vasárnap, a 11 órai szentmisére, ezüstmisés áldásos szentmisére.**

Papi jelmondatomnak egykoron a Zsidó levél sorait választottam, melyek ma is érvényesek

számomra. „*Általa mutassuk Istennek szüntelenül a dicséret áldozatát, nevének ajkukon fakadó magasztalását.*” Zsid 13,15 (Békés-Dalos fordítás). Az ezüstmisére Dr. Kránitz Mihály teológia professzor urat kértem fel szónoknak, régi ismerőst és barátot. A jelmondat mellé az ezüstmisei szentképre egy új mondatot kerestem. Egyszerűen felütöttem a régi újszövetségi bibliámat, és ahol kinyílt, az első sor, amin megakadt a szemem, nem válogattam, tényleg az első sor, ez lett: 1 Kor 4,1-3 „Úgy tekintsen ránk minden ember, mint Krisztus szolgálóira, és Isten titkainak intézőire. Márpedig az intézőtől azt kívánják, hogy hűséges legyen. Nekem azonban az a legkisebb gondom, hogy ti mondjátok rólam ítéletet.” Így ez került a szentkép hátoldalára. Biztos nem véletlen. Felkészülésnek az évfordulóra egy cursilló lelkigyakorlatos hétvégét terveztem az egri egyházmegye Szent János házában. Remélem többen el is jönnek a plébániáról. Azután kérhetnék még a jó Istentől következő 25 papi esztendőt.....

Ezüstmisés papi kézföltételem által áldjon meg titeket a mindenható Isten minden mennyei áldással, tegyen mindig szentté és tisztává színe előtt. Árasszon el bőkezűen mennyei ajándékaival, oktasson az igazság szavával, neveljen az üdvösség evangéliumával, és töltsön el mindig titeket testvéri szeretettel az Atya, a Fiú + és a Szentlélek. - Ámen.

Horváth Zoltán plébános atya

Az orgona

Hol tart templomunk orgonájának felújítása? Szinte minden héten felteszem e kérdést Lukács Tamás noszvaji orgonaépítő-restaurátor barátomnak, akinek megbízása, hogy templomunk hangszerét régi, már feledésbe merült pompás hangját ismét visszaadja. A munkálatok - bár lassan, de - jól haladnak. A hangszer szétbontása után nem látott, de titokban elképzelhetőnek tartott hibák merültek fel, kerültek napvilágra. Az elbontás első fázisaiban körvonalazódni látszott az is, hogy az elképzelt átadási határidő lényegesen ki fog tolni. Ezek a hibák javítása nélkülözhetetlen. Orgonánkban 2370 darab síp található, és sajnos kivétel

nélkül mind felújításra szorulnak. A számos megrongált fa és fémsíp javítása, újraépítése sem néhány órás munka. A felújítás folyamata a restaurátor vidéki műhelyében zajlik. Ami eddig elkészült, az mind azt tanúsítja, hogy szakértelemmel, gondossággal, kellő körültekintéssel, odaadással folyik a munka a restaurátor műhelyében. A síp állomány 70-80%-a már felújított állapotban, templomunk északi hajójában bedobozolva várja beépítését a szép, és jó állapotú neogótikus orgonaszekrénybe. A szekrényben a restaurátor már elkészítette a síptökeket, melyek majd fogadják a rájuk helyezkedő sípokat. A szelládák, levegőcsatornák, melyek

nagy szerepet játszanak az orgona megszólaltatásában is felújításra kerültek. Már be van építve az új orgonamotor is. A motor magyar gyártmány, egy győri vállalkozás gyártja, és igazoltan 10 év gyártói garanciát vállal. A Művészetek Palotája nagy orgonáját is ilyen motor látja el. Ez az új motor nem csak tömegében kisebb, de jóval halkabb működésre is képes, és hatékonyabban is generálja a levegőt a hangszer megszólaltatásához. Összességében azt lehet mondani, hogy ami munka elő volt irányozva az orgona szekrényben, az nagyjából, néhány apróságot leszámítva, elkészült. A sípok javítása és helyszínre szállítása folyamatosan történik.

a régi és az új orgonamotor

A hangszer előreláthatólag június első felében meg is fog szólalni, de ehhez az anyagiakon túl mindenképpen Isten áldása, és a hívek rendíthetetlen hite, és kitartó imája szükségeltetik. Az orgona hangja lényegesen tisztább, szebb, csillogóbb lesz. Magasztosabban fogja liturgikus szolgálatát teljesíteni. De a munkáknak itt nem szabad, hogy vége legyen... Az orgona nem csak olyan alkatrészekből áll, amelyeket motor által előállított levegőnyomás működtet, hanem elektromos alkatrészek nagy tömege is nagyon nagy szerepet játszi a szép hangzásban. Az szelepek, az elektromágnesek, mind 1963-ban lettek beépítve. Mára mind elkoptak, elhasználódtak. Cserére szorulnak. A játszóasztal is 1963-ban készült. Teljességéből mindössze 30 %-a működik, nagyon rossz állapotú, és elektromos zárlatok miatt tűzveszélyes is. Cserére szorul. Az önkormányzat és a hívek anyagi támogatásával az idei évben nagy munkát tudhatunk magunk mögött, és remélhetőleg majd folytatni tudjuk utunkat a kitűzött cél felé, hogy az orgonánk egységesen szép hangon adhassa híveink ajkára a szent zene szavait. E szavak, dallamok pedig éltsék hitünket, reményünket Isten dicsősége iránt.

Tarcsi Veres Attila kántor

Felnőtt hittanulóink:

Két felnőtt hittancsoport van jelenleg a plébánián, az egyik szeptemberben indult:

10-en készültünk együtt csütörtök esténként. Közülük:

Húsvét vigíliájának éjszakáján a feltámadási szertartásban két felnőtt keresztelkedett meg. Május 5-én vasárnapon pedig 3 protestánsnak felnőtt tért át a katolikus hitre, és 4 felnőtt volt elsőáldozó. Egy közülük még vár a szentségek felvételével.

Van egy másik felnőtt csoport is, akik szorgalmasan járnak hittanra Ők 11-en vannak, nemsokára teszik le első fogadalmukat, és őszre talán ők is készen lesznek a szentségek felvételére, keresztelkedésre, áttérésre, elsőáldozásra. Imádkozzunk értük! Amíg az újság készült, két új felnőtt hittanuló jelentkezett.

Az első csoportból négyük vallomását olvashatjuk mostani újságunkban....

Katekumenek vallomásai:

Hlavács Csaba:

Felnőtt megtérőként az gondolom, a hitet nem lehet megtanulni, az a legnagyobb, legértékesebb ajándék, amit az ember Istentől kaphat. Hálásan köszönöm Zoltán atyának, hogy az elmúlt év hittanóráin segített

ebben a hitben elmélyülni, gazdagodni, és lélekben is felkészülni a katolikus keresztény életre. A csoporttársaimmal történt beszélgetések, tapasztalatcserék is épülésemet szolgálták. Köszönet érte nekik is!

Útkeresésemben én is gyakran feltettem magamban a kérdést: Milyen a jó keresztény lelkiiség? Milyen a hiteles keresztény ember? A keresztény élethez elsősorban alázat szükséges. Ne csak befelé forduljak, magamra figyeljek, hanem megtanuljak másokért élni, tiszta lélekkel szolgálni Istent és embertársaimat a hétköznapjaimban. Megtanít arra, hogy elviseljem a feszültségeket, és békével tűrjem életem nehéz helyzeteit. Szeretnék imáiban hálát adni a legnagyobb ajándékért, amit kaptam: a hitemért és Isten iránt érzett szeretetért. Mindig velem van, és emlékeztet Szent Páltól egy idézet:

„A reményben legyetek derűsek, a nyomorúságban béketűrők, az imádságban állhatatosak.”

Bogácsi Attila:

Pesti életem előtt nem volt kapcsolatom az Egyházzal, keveset tudtam a vallásról. Annyit tudtam amit minden ember tudhat, amennyit a tanulmányai vagy addigi élete során összeszedhet egy ember. Évek óta mégis hittem Istenben, volt hogy imádkoztam hozzá és hiszem hogy volt amikor meghallgatott. Ezek voltak a változás kezdetei.

Új lakóhelyem környékén tett első sétáim alkalmával vettem észre, hogy a közelemben van egy templom. Ez volt az a templom, ahol Zoltán atya misézik. Az előtte lévő hirdetőtáblán volt kirakva, hogy „felnőttek részére hittanoktatás kezdődik”. Váratlan egybeesés volt, hogy pont akkor indult a következő csoport, amikor én is felköltöztem. Úgy éreztem az alkalmat meg kell ragadnom. Szinte minden órán ott voltam. Bár a hitéletben lassabban haladok, mint társaim. De ez nem azt jelenti, hogy eltántorodnék. Az órák alkalmával rengeteg olvasni valót kaptunk az atyától, könyveket, különböző szövegeket, imákat, útmutatásokat, melyeket egyaránt fontosnak tartok a közösségiesség lelket formáló ereje mellett. Az órák meghitt hangulatban teltek. Barátságok szövődtek. Ajánlanám mindenkinek, aki tényleg változtatni szeretne az életén és hasonló cipőben járt mint én.

Nagy Szilvia:

39 éves sportoktató vagyok. Családomban vallásomat egyedül gyakorlom, vallásos nevelést nem kaptam, bár meg vagyok keresztelve. A felnőtt hittan alkalmától az

újrakezdés lehetőségét vártam, amit az életben nem találtam meg semmiféle tudomány vagy bölcselet által. a gyónás által megtisztulást, bűnbocsánatot kérek.

Eddig a hittől olyan tanítást kaptam, amit kerestem, de nem találtam meg semmilyen emberi bölcselet által. Határtalan szeretet Istentől, és elfogadást önmagammal kapcsolatban, belső békességet.

A jó Istentől kérem a bűnbocsánatot, szeretet, gondviselést, azt, hogy ne térjek rossz útra, és kérek új kezdést.

De hálát is adok Istennek, hogy elhívott engem a körülményeim ellenére, hogy rámutatott hibáimra, és nem enged, hogy elveszek. Hálát adok, hogy megtartott, pedig sokszor leselkedett rám a veszély. Hálát adok azért is, hogy szüleimet megtartotta.

Most felnőtt korban gyóntam először, de örülök is, mert gyermekkoromban nem érzetem volna ekkora jelentőséget. ami bűnökkel harcolok magamban, hiszem, hogy Isten megbocsájtja, és hiszem, hogy úgy állhatok elsőáldozásom után előtte, mintha újra születtem volna. Boldog vagyok, hogy vallásos ember vagyok, mert ez a csoda csak Isten kegyelme és szeretet által lehetséges. Elsőáldozásom napján, ezen a napon minden évben elmegyek gyónni, és nagyon igyekszem, hogy ne kövessék el bűnöket, mert Isten belém vetett bizalmát.

Szödy Ferenc:

Életem megelőző időszakában a vallásosság nem kapott igazán szerepet. Azonban az utóbbi néhány évben egyre fontosabbá vált számomra a hit. Így aztán óriási élmény volt számomra katekumen időszak. Az elsőáldozást már izgatottan vártam. Az elsőáldozást megelőző napon átestem az első szentgyónáson, mely szintén meghatározó élmény volt, mert amikor a gyónás után az esti imát elmondtam, hatalmas megkönnyebbülést éreztem. Maga az elsőáldozás, az leírhatatlan jó érzés. Teljesen átszellemülten tudtam odaállni az oltár elé, és nagyon jó volt megkapni a Szentostyát, Jézussal találkozni. Úgy gondolom, jól sikerült átélnem a Jézussal való találkozás lényegét. Azóta is, amikor egy kicsit rosszabb pillanatom van, ez a megtapasztalt hit tölt el reménnyel és további hittel.

Imádkozzunk felnőtt hittanulóinkért, és önmagunkért, hogy jó példát adva befogadjuk őket közösségünkbe!

Erdélyi zarándoklat, kézdialmás falusi búcsú:

Május 6-10 között, 45 zarándoktárssal Erdélyben jártunk. Íme, a résztvevő zarándokok beszámolóí, élményei az útról:

„Zoltán atya tours”-ral Erdélyben.

Mögöttünk a város, előttünk szürke aszfaltcsík, csak végig kell menni rajta. Időnként kanyarodni (mindig jó irányba), ebben is segít az ima.

Az irány eleinte ilyen: SZEGED, MAKÓ.

Azután meg: TIRGU MURES, meg CLUJ-NAPOCA, ennyi a változás.

Néha pihenő, a lányok és asszonyok sorban állnak, és tornáznak (komolyan!).

Kezdetben síkság, mint a tányér („Szép vagy Alföld”...),

azután egyszer csak hegyek, körbe-körbe.

A magasokon napfényben szikrázó hó, lejjebb kékség

(a tudósok szerint a levegőtől – az ég is attól kék).

Majd a szürke csík kanyarokba csap át (egyesek kapaszkodnak)

(„... büszke Kárpátoknak fenyvesekkel vadregényes...”).

Átgurulunk egy székely kapu alatt, és az iskola előtt a várakozók:

nem unták meg (persze késünk), a polgármester meghív egy pálinkára,

továbbá egy kis orda, egy kis sajt, egy kis birkapörkölt (mind náluk termett),

és kiválasztjuk egymást a házigazdáinkkal.

Székelyek. Ott élnek ezer éve ezekben a völgyekben, a Kárpátok alatt

„megfogyva bár, de törve nem”.

Vendégszeretők és szívélyesek, ... és elszántak. Mesélnek, és mi is mesélünk.

A csúcsokon várromok („vár állott, most kőhalom”), a dombokon erődtemplomok,

tornyukban harang („... tornyok hangja zeng...”), szentélyükben oltár,

a hegyeken erdők („Énekeljete erdők és hegyek!”),

a domboldalon tisztások, tehének és bárányok.

„Szép vagy, o hon, bérc, völgy változnak gazdag öledben,

Téridet országos négy folyam árja szegi;

Ám természettől mindez lelketlen ajándék:

Naggyá csak fiaid szent akaratja tehet.”

És az almási templom búcsúján, Urunk mennybementele ünnepén,

huszonkét pappal és a falu népével együtt énekeltük a himnuszokat, és

hogyan Boldogasszony anyánk, így szólít meg hazánk.

„A víz szalad, a kő marad, a kő marad...”

A fáradtság elmúlik, az élmény megmarad.

(Az idézetek Petőfi, Vörösmarty, Kölcsey és Wass Albert verseiből, és az „Erdélyi induló” -ból valók.)

Erdős József + egy fő

Gondolatok az erdélyi zarándoklatról

Lóra! - Hallatszott a nem szokásos biztatás, és a zarándoklat utasai még egy utolsó integetéssel elbúcsúztak az itthon maradottaktól, Emőkéétől is, de az ő pogácsájával ellátva, és a sárga csodabusz, Miklós, Tibor és Klári vezetésével elindult nem mindennapi útjára. Emőke ugyan nem tudott eljönni, mert éppen a 8. unoka készült meglátni Isten szép országát, de a pogácsa nagyon jó volt. Amint harmadnap hallottuk a hírt, a magyarság megint egy kisemberrel több lett. A gondolatok most nem a zarándokhelyekről szólnak, hanem az emberekről.

Ha a vezető kicsit lelassított, rögtön megkapta az utasítást: „Te csak nyomjad a gázt!” Így aztán késő este meg is érkeztünk Kézdialmásra. Ki hallott már Kézdialmásról? Lehet, hogy sokan jártak már Erdély csodálatos vidékein, de ilyen messzire nem mindenki juthatott el. Kézdialmás 1000 lelkes színmagyar falu, Kovászna megyében. Itt még a gólyák is a fenyőfákon pihennek. Kézdialmás búcsúja Urunk Mennybemenetele. Ebben az évben a falusi nagy hagyományos búcsúban a szentmisén Zoltán atya volt a búcsúi szónok.

A fogadó családok már vártak minket, két-két fő került egy családhoz, mikor megérkeztünk a házakhoz, nemcsak az ajtók, de a szívek is kinyíltak. Olyan szeretettel fogadtak, mint a régi jó barátokat, rég nem látott családtagokat, a polgármester harsogó jókedvvel, zamatos pálinkával. finom gulyással. Reggel a nagymamánál töltött gyerekkori élményeket idézte a korai kakas kukorékolás, a friss levegő, a tehenek kihajtása, a frissen fejt tej illata és a kerülendő lepények az út mentén, ismerősként köszönt a velünk szembejövő.

A kézdialmási Mennybemenetel templom

A búcsúi szentmise mindenki szívét megérintette, az oltárt 22 paptestvér vette körül, áhítatos és tiszta arcú gyermekek, fiatalok és idősek, tolószékes bácsi, székely és magyar ember egymás kezét megfogva, dupla

hangerővel, lelkesedéssel énekelte Istennek a hálaadás és köszönet énekét.

Hogy mit kaptunk ezen a zarándoklaton? Megerősödünk, hitben, szeretetben. Amikor délben, látva hogy az egyik templomudvar felújításán dolgozó fiatalember, a harangszóra letette a szerszámot, és az Úr angyalát imádkozta, a mi szívünk is átmelegedett.

A háziak többen mondták, hogy jöjjünk hamarabb haza, hogy legyen elég idő a beszélgetésre, bár van TV, és lehet nézni a magyar adást, de nekik többet jelent az élő szó, nekünk meg az ízes magyar beszéd.

Péntek reggel a búcsúzásakor mindenkinek nagyon sok „rokona” lett. Az ölelgetésnek és az integetésnek nem akart vége szakadni. Az újpesti búcsúra, augusztus 25-re mi is meghívtuk kézdialmási barátainkat.

Az élet azonban ezen a tájon sem könnyű. A nagy szárazság miatt, sajnos nem mindig van víz, állatokat tartanak, ezért nem igen tudnak messzire utazni, többen gyermekeiket támogatják, a továbbtanulás is sok pénzbe kerül. Reméljük azonban, hogy a látogatást viszonzni tudjuk, hiszen lelkünkben visszhangoznak Zoltán atya búcsúi prédikációjának szavai: „És amint élettörvény, hogy a testnek friss éltető levegőre van szüksége, ugyanúgy élettörvény, hogy világunk akkor lesz élhető, ha mindenki szereti embertársát, mint önmagát. Csak így tehetjük alkalmassá a földet Isten országának befogadására.” **Sztankovics Gyuláné**

A kézdialmási polgármester vendége voltam

Hosszú és nagy várakozás után elérkezett végre az indulás napja, ami némi izgalommal is járt, hiszen plébános atyánk két héttel a műtét után, még a lábadozás időszakában volt. A végig napsütötte gyönyörű időben kis csapatunkat jó hangulat jellemezte. A késő esti órákban érkeztünk meg Kézdiálmásra. A falu apraja,--nagyja már izgatottan várt bennünket. Azonnal előkerült az ízletes házi szilvapálinka és a fehér asztal mellett a saját készítésű juhsajt és orda, ami ráadásul a májusi legelőn legelt birka tejéből készült. Ezt követte a fiatal bárány húsából készült báránygulyás. Többször utaztam már úgy, hogy családoknál szálltunk meg, most nem volt előre elosztás. A vacsora után csak 10 perc, és mindenki egymásra talált a szállásadójával. Engem egy jóképű fiatalember pillanatokon belül karon fogott, és közölte velünk, hogy vendégül lát társammal együtt. Nem vagyok kis termetű, de eltörpültem mellette. Ízes erdélyi tájszólásával percek alatt

levet a lábamról, és három perc múlva már egy szép fiatal asszony egy kamasz fiú, és egy mosolygós lány ölelt magához, mint egy családtagot. A háziaknál is előkerült a házi pálinka és az asztal megtelt finomságokkal. Hamar kiderült a beszélgetésből, hogy a vendéglátó a falu polgármestere, Molnár István és családja. 11 éve, a harmadik cikluson keresztül vezeti az 1370 lelket számláló települést, mely szülőfaluja is egyben. Közgazdasági egyetemet végzett, és kezdetektől az államigazgatásban dolgozik. Munkájuk mellet a feleségével (aki könyvelő) gazdálkodnak, 8 tehenük 100 birkájuk, 5 hízó és sok apróállatuk van, és az ezek ellátásához szükséges földek. Előteremtik a család szükségletét, és a fölösleget értékesítik. Napi munkája után leveszi öltönyét, és takarítja az állatok ólját is.... Kérdésekre válaszolva azt mondja, ez így van jól, ennek így kellene mindenkinél lennie. Osztom persze véleményét,

mert piacvezető beosztásom lévén nekem is több, mint 20 éve van gazdaságom (gyümölcsös, és házi állatok is...).

Ottlétünk alatt volt Áldozócsütörtök, a falu búcsúja. Nagy volt az ünnepi készülődés. Bár csütörtök 12 órakor volt az ünnepi mise, a templom megtelt hívő felnőttekkel, gyerekekkel, sokan népviseletbe öltözve. A nagy ámulat a mise kezdetén a bevonuláskor ért: Azt tudtam, hogy Zoltán atya cerebálja misét, vártam a sok kis ministránst, de a 22 bevonuló környékbeli pap száma meglepett. plébánosunk az alkalomhoz illően, mély átéléssel celebrálta a misét. Prédikációja alatt láttam, hogy az arcokon hol mosolytól, hol könnytől csillognak a szemek. Csattanó a szertartás vége a a négy himnusz, pápa, magyar, Boldogasszony anyánk, és a székely himnusz. Persze az ember

szeme ilyenkor nem maradhat szárazon. Molnár István a polgármester, mint hívő, mindenkivel kezét fogott, mindenkit üdvözölt. A szentmise után a papokkal, az egyháztanács újonnan esküt tett tagjaival, a falu elöljáróival jött az ünnepi ebéd. Majd a polgármester úr kis csapatunknak büszkeséggel mutatta meg a falu felett álló régi műemlék erődtemplomot: Szent Mihály templomát. melynek legrégebbi felirata 1514.

Este jött a búcsú a vendéglátóktól. Nem fogytunk ki a mondanivalókból, de az idő könnyörtelenül repült.. Péntek reggel indulás haza a távolba szakadt hazából. Megint gazdagabb lettem látnivalókkal és lelkiekben. És megismertem egy „Embert” a polgármestert, a szó nemes és igaz értelmében.

Balogh Angéla

Az Újpesti Főplébánia zarándoklata, a saját szemüvegemen keresztül.

2013. május 6-10-ig tartott a zarándok út! Meghívásunk a kézdialmási búcsúba volt. Horváth Zoltán atya egy nagyon jól megszervezett utat állított össze, melyben sok látnivaló, sok jó program volt! Erdélyt ez alatt az 5 nap alatt jól megismertem, kívül és belül egyaránt! Kívül a jellegzetes szép tájat, a Kárpátok hegyvonulatait, zölden viruló megmunkált síkságait. Sok esetben láttunk legelésző gulyákat is. Kisebb nagyobb falvakat, városokat, erődtemplomokat. A régi századok műemlék épületeit, főtereit, és szobrokat is. Több új építésű templomot! Többek között Makovecz Imre magyar építőművész által tervezett körkupolás új templomát is, mely különleges szerkezetű és fantáziadús kreativitással megáldott kortárs kiemelkedő épülete, melyet Csíkszeredán láttunk, a régi templom mellett megépítve! Isten különleges művészi tehetséggel áldotta meg, s ő életében e feladat elvégzését felelősséggel és nagy tudással, életbeli tapasztalattal végezte! Büszke vagyok, hogy ilyen kortárs építész kollégát ismerhettem meg az ő személyében, s meglepődöttségemmel tölt el az a tudat, hogy hazám, s népem az építészeti munkáján keresztül magáénak tudhatja ezt az embert! Ám én emellett az élmények mellett az én szemüvegemen keresztül nem tárgyjellegű szellemiségről szeretnék beszámolni, amit én megtapasztaltam! Kézdialmás faluban igazi magyar lelkülettel találkoztam, székelyekkel, a Kárpátok hegyvonulatai védelme alatt. Sugárzott belőlük a biztonság, az erő, az összetartozás, és a magyarságtudat mely gyökereikben stabilan áll ezekben a történelmi időkben is. Úgy éreztem, hogy itthon vagyok,

azaz hogy valami folytán itt jobban éreztem szeretetüket, mint itt a fővárosban általában érezhet az ember! Egységes és őszinte volt a szeretetük, mindenre kiterjedő! Nem gondolkodtak azon, hogy mit, mennyit, és hogy az megéri e ! Talán ez az őszinteséges szeretet még egy kicsit túlzottnak is tűnt! Persze kérdés, hogy a szeretet mélységét őszinteségét, lehet-e bármilyen esetben túlzottnak találni!? Az összetartozásuk, a magyarságuk az összefogásuk erejét éreztem ezekben az emberekben, kik az anyaországbelieknek is erősen példaértékű lehet!

A csíksomlyói búcsú ez évi jelmondata

- A második nagy élményem e zarándokút alatt az a falusi ünnepi szentmise, amelyen mi is részt vettünk! Zoltán atya tartotta a szentmisét, a szentbeszédet, nagyszámú különböző rangbéli papi kollégáival együtt, és a falu fiataljai képviselték a ministránsi feladatokat! Kislányok és kislányok egyaránt! Igazi jól nevelt gyermekeknek láttam, az itteni fiatalságot! Nekem mint festőművésznak az is nagyon

feltűnt, hogy erre az ünnepi szentmisére a falubeliek közül, minden egyes személy elegáns, különlegesen szép és átgondolt öltözékben jelent meg, kézen fogva kis gyermekeikkel együtt! Mindjárt eszembe jutott, hogy nálunk ezt már nem annyira lehet elmondani, a templomba járó hívekről minden egyes személyről. Ezek az emberek azokat a hagyományokat őrzik, megtartják, amiket gyermekkorukban a szüleiktől átvettek és megtanultak! A szentmise alatt sokan sírtak, nem tudták könnyeiket visszatartani! Én sem! Zoltán atya szentbeszédét a mise után sokan emlegették! Nyilván ez is hozzájárult a

szentmise ilyen emelkedett és ünnepélyes hangulatához! Ez az ünnepi szentmise, egy nagyon komolyan átgondolt és megszervezett szertartás volt, melyből az egyház erejét, működését éreztem Magyarországon és Erdélyben egyaránt!

A mise végén elhangzott a magyar, és a székely himnusz! Ezen az úton végig éreztem Jézus védelmét és jelenlétét hogy velem volt mindvégig a Szűzanyával együtt az égiek képviselőjében, mely párosult a földi hívek, és az atya biztonságát sugárzó jelenlétével!

B. Láng Ernesztin útitárs zarándok.

Kézdiálmás régi erőd temploma a Szent Mihály templom, a falu határában

Ki tudja, merre, merre visz az élet...?

(Betekintés egy székely falu életébe)

„Székelyesen” (és szívem szerint is) fogalmazva: a Fennvaló úgy rendezte, hogy a kézdialmás fogadó-vacsoránk után a kivonuláskor az a házaspár „szóltott le” minket, nem mennénk-e hozzájuk szállásra, akiről hamar kiderült, hogy a férfi, Tamás Károly, az imént elhagyott – egyébként tavaly átadott impozáns Iskola igazgatója, felesége, Enikő is ott tanít. Az iskola névadója az a P. Kelemen Didák, aki itt született Kézdiálmás-Baksafalván, és ferences szerzetesként a 18. század első felének híres írója, templom- és iskolaépítője volt.

Az ötvenes éveit kezdő **Karcsi** és **Enikő** szinte hátán viszi a mintegy 150 gyermeket nevelő, de az új épületet igazában meg sem töltő iskola minden gondját. A gyermeklétszám inkább egyre csökken, van olyan osztály, amelynek

létszáma messze elmarad a megkövetelt minimális 12-es létszámtól. A tanterv teljesítése mellett szakkörök, sportkörök (futball, birkózás), cserkész táborok, „iskola másként”, sorolni is hosszú mi mindent csinálnak, hogy vonzóvá tegyék iskolájukat – nem titkoltan – szomszéd falvak gyermekei számára is, hogy pótolják a fogyóban lévő tanuló-létszámot. Ezekért ők – mint elmondták – nem csak díjazást, de még vállon veregetést sem kapnak. Nyolcadikos lányuk **Andrea**, és hatodikos fiuk, **Nándor**, az iskola kiválóságai.

Andreát másnap kora hajnalban gyorsvonatra tette apja, hogy székelyföldi első helyezettként Nagyváradon részt vehessen a Külhoni Magyarok Apáczai Csere János magyar nyelvi versenyén. Pénteki távozásunkig őt már nem is láttuk viszont. Édesanyjával folytatott

mobil-beszélgetésekből tudtuk meg, hogy Arany János egy balladájának értelmezésével jó (második) helyezést ért el. Enikő elmondta róla, hogy 14 éves korára nagyon komoly gondolkodású, ami vallásosságában is megnyilvánul. Erősen fogadkozik, hogy mindig szülőföldjén akar élni, ha tovább akar tanulni (márpedig akar), akkor viszont komoly döntés előtt állnak...

a búcsúi szentmise Kézdialmáson

Nándit, aki több tornán is kitűnt már kiváló tehetségével, és az iskola futballcsapatát, szerdán és csütörtökön Karcsi az iskola kisbuszán Csíkszentdomokosra vitte a Nemzetközi Gyermekekmentő Szolgálat által szervezett Erdélyi Gyermekek-focikupára. A rendezvény rangját fővédnökként az Aranycsapat egykori tagja, Buzánszky Jenő adta meg, aki magas kora ellenére, személyesen is megjelent. Az ilyen kupákon már megjelennek futball-akadémiák tehetség-elhalászói is, de Nándi is kacérkodik már velük az interneten. Karcsi örömmel újságolta este, hogy megtudta, és tárgyaltak is róla, hogy a Puskás Ferenc Akadémia Csíkszeredán fiók-akadémiát tervez. Enikő megkönnyebbült... Ki tudja, meddig?

Kézdialmás, és korábbi szíami-iker falujának, Lemhénynek az önkormányzata 2012-ben kiadott egy reprezentatív színes albumot, melyben külön-külön bemutatkoznak

(Zoltán atya is kapott egy példányt emléke-ajándékkul búcsúi szolgálatáért). Ennek 32. oldalán az Almásról szóló részben, „Akkre büszkék vagyunk” címmel egy egész oldalon két fényképpel mutatják be a két büszkeséget: apát és fiát, vagyis Tamás Károly fafaragót, és Tamás Nándor tanulót, aki „egy focis videoklippel nevezett a Cartoon Network által (7 országban) szervezett Aranylabda bajnokságra, és a zsűri egyedüli magyarként beaválogatta a legjobb húsz romániai döntős közé, és ő nyerte a fődíjat: 2012 szeptember 16-án Románia képviselőjeként Manchesterben Robin van Persie holland labdarugóval...edzett.” Az egyik fényképen ők ketten láthatók.

A másik képen az apát látjuk fafaragás közben. Ám természetesen ő az eddig iskolaigazgatóként és apaként bemutatott székely, aki bukaresti egyetemista korában súlycsoportja kötöttfogású országos birkózóbajnoka volt. Szép famunkáit minden zarándoktársam láthatta a templomban (mi otthon is), de azt csak innen tudhatják meg, hogy a sekrestyekijáratnál szokásos, misekezdést jelző csengő szép konzolját is ő faragta, de némi kis gondolkodás után azt a három kis rézcsengőt építette oda be, amit egy, még a rendszerváltás előtt Novgorodban rendezett világkupa-versenyen kapott. És, hogy a már idézett könyvoldalról a róla szóló ismertetésből is idézzek: „Leginkább a dombor-és féldomborműveket kedveli, a csíksomlyói Mária-szobor kicsinyített hű mását legalább negyven példányban készítette el. Munkái Magyarországon és Ausztrián kívül az amerikai Egyesült Államokba is eljutottak.”

És **Enikő**? Iskolai munkája mellett családja számára ő az otthon, a meleg hazavárás, akinek leginkább tépi szívét a féltés: meddig tartható még fenn a jelen küzdelmes, de boldog állapot? Az szinte mellékesen derült ki: művészi szinten fűzi, készíti a mindenfelől beszerzett gyöngyökből gyönyörű ékszereit. A Fennvaló örködjön felettük! **Pelle András**

Erdélyországban jártunk

Jól tudjuk, hogy folyamatosan úton vagyunk, de nem mindegy, hogy az utunk hová vezet. Zarándok utunk május elején Erdélybe vezetett Zoltán atya szervezésével, vezetésével. Mentünk gyalogosan hegyre fel, serpentin és lépcsőn fel-le, néhol „nadrágfék” ígéretével. Utaztunk néhány ezer kilométert autóbusszal, fáradhatatlanul vagy fáradtan egyre ment.

Nagyszerű volt, gyönyörű volt, élmény teli, szívet, lelket gazdagító zarándok út.

Szembesültünk az Isten által teremtett világgal, azaz Isten csodálatraméltó szent templomával. Fogarasi havas csúcsok, Hargita, szent Anna-tó, hogy csak néhányat említsünk. De nem kell feltétlenül a Hargitára menni, tálcán kínálja a teremtett szépség magát itthon is, csak észre kellene vennünk, nyitott szemmel járnunk a világot.

Képesnek kell lennünk, hogy meg tudjunk állni, észrevenni mindezt a csodát.

Ennyire szeret bennünket az Isten, hogy mindezt nekünk alkotta, adta.

Lelki töltődésünk csúcspontja a Kézdialmáson bemutatott áldozócsütörtöki búcsúi szentmisében adatott meg számunkra. 22 pap koncebrálásával a szentmisét Zoltán atya mutatta be. Táborhegyi élményt adott: „Uram jó nekünk itt lenni...” ; a magyarság, az egység, a szeretet, a közösség élménye mindent felülmúló volt és maradt. Az elhangzott szentbeszédben

„harcra” szólított fel Zoltán atya, miként a Galileai férfiakat az angyal. Ezt mi útravalóként fogtuk fel, hogy adott esetben tetre készen kell Jézus ügyét képviselnünk, ahogyan az apostoloknak is le kellett jönni a Tábor hegyéről. Számunkra csoda volt a zarándok út, fizikailag, mert kibírtuk Zoltán atya tempóját, lépcsőkön, hegyeken fel-le és csoda volt lelkileg, mert feltöltött, felkészített pünkösöd-várásra, a Szentlélek eljövetelére.

Balogh Teri és Bernolák Melinda

Második zarándokutam

Életem második zarándokútjának élményét szeretné megosztani veletek. Erdélyben, csodálatos hegyek között.

Nagyon barátságos, és szeretetre méltó kedves családok voltak a vendéglátók. sokat kirándultunk, és persze a lelki feltöltődés sem hiányzott.

Nagy élmény volt számomra a Csíksomlyón, hétköznap, kedden délelőtt tartott szentmise. Rengeteg ember volt, alig férünk be a templomba. Persze a többi meglátogatott

templom is, az egyik szebb volt, mint a másik. A legnagyobb élmény mégis az almási, áldozócsütörtöki szentmise volt. A falu búcsúnapján az iskolában tanítási szünet volt. A nem is oly kis templom teljesen megtelt hívekkel, vendégekkel, és a környékbeli papokkal. Zoltán atya csodálatos, szívbemarkoló prédikációján szinte mindenki könnyezett. Itt szeretném megköszönni elsősorban az kézdialmási családoknak ezt a gyönyörű néhány napot. **Pétervári Éva**

Ferenc pápa beszédeiből:

Május 21: A küzdelem a hatalomért az egyházban nemcsak a mai időszakot jellemzi. Jézus idejében kezdődött. Jézus evangéliumi szemszögéből tekintve a hatalomért folytatott küzdelemnek nem szabadna léteznie az egyházban, mert a valódi hatalom az, amit az Úr saját példájával tanított nekünk: a szolgálat hatalma.

A valódi hatalom a szolgálat. Ahogy Jézus tette. Nem azért jött, hogy Őt szolgálják, hanem, hogy szolgáljon. Szolgálat a kereszt szolgálat volt. Kiüresítette magát a halálig, a kereszthalálig, hogy szolgáljon és üdvözítsen bennünket. Nincs az egyházban más út az előrehaladáshoz. A keresztények számára a fejlődés az alázatosságban van. Ha nem tanuljuk meg ezt a keresztény szabályt, akkor sosem fogjuk megérteni Jézus valódi üzenetét a hatalomról. Az előrehaladás kicsiséget és állandó szolgálatkészséget jelent – ismételte a Szentatya. Az egyházban az a legnagyobb, aki a legtöbbet szolgál, aki leginkább mások szolgálatában áll. Ez a szabály. Ennek ellenére a kezdetektől fogva jelen volt a hatalmi harc az egyházban.

Amikor egy személy valamilyen megbízatást kap, a világ szemében ez egy magasabb pozíciót jelent és azt mondják, hogy „ezt a személyt előmozdították”. Az „előmozdítani” ige szép szó, az egyházban is használni kell, mégpedig így: "előmozdították a keresztre, az alázatos magatartásra". Ez az igazi előmozdítás, ami még jobban hasonlóságot tesz bennünket Jézushoz.

Május 22: A szerdai Evangélium Jézus tanítványairól beszél, akik megakadályozzák a csoportjukon kívül álló személynek, hogy jót tegyen. Panaszkodnak mondván, hogy nem közölük való, úgyhogy nem tehet jót. Ha nem a mi pártunkból való, nem tehet jót. Jézus azonban helyesbít: Ne tiltsátok meg neki! Hagyjátok, hogy jót tegyen. A tanítványok kissé intoleránsak voltak, bezárkóztak abba a meggyőződésbe, hogy aki nem rendelkezik az igazsággal, az nem tehet jót. Ez hibás gondolkodás és Jézus kiszélesíti a horizontot. A jót tenni lehetőségének gyökere, amellyel mindannyian rendelkezünk, a teremtésben rejlik

Az Úr ugyanis saját képére és hasonlatosságára teremtett bennünket és szívünkbe rejtette azt a parancsolatot, hogy tégy jót és ne rosszat. Az Úr mindannyiunkat megváltott vérével, nemcsak a katolikusokat. Mindenkit, az ateistákat is. Ez a vér tesz Isten első osztályú gyermekeivé bennünket. Ha minden egyes ember jót tesz a másoknak, találkozunk egymással. Jót téve lassan megvalósítjuk a találkozás kultúráját, amelyre olyan nagy szükségünk van.

Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek

Úrnapja:

Június 2, vasárnap Úrnapja. Urunk Szentséges Testének és Vérének ünnepe. Szokás szerint délelőtt összevont szentmise lesz, 10 órakor utána úrnapi körmenet lesz a téren. A körmenet után pedig minden hívőt várunk egy kis ebédre, agapéra a plébánia kertjébe. (Rossz idő esetén a kultúrház nagytermébe.) A kérés, aki tud hozni édes, vagy sós süteményt szombat este, vagy vasárnap reggel, délelőtt, a mise előtt adja le a plébánián.

Cursilló:

Plébániai szervezésű férfi és női cursillót tartunk június 6-9 között Egerben. Sokan vannak a meghívottak. Sokan kaptak meghívót rá. Még le lehet adni a kapott jelentkezési lapot, a jövő vasárnapig, a sekrestyében, a plébánián, Zoltán atyánál. A lelki élmény garantált, csak el kell jönni. (Nem pénz kérdés, mert tudunk támogatást adni, annak, aki rászorul.) Ha kaptál meghívót, az biztos nem volt véletlen, rád is számítunk!

Hittantábor:

Ebben az évben is lesz nyári hittantábor. Mégpedig Galambok községben, Zalakaros mellett, a plébánia nyaralásra átalakított vendégházában. Július 27 szombattól, augusztus 2 péntekig bezárólag. Várjuk a jelentkezéseket. Szokás szerint a rászorulóknak a kiírt árból tudunk kedvezményt adni!

Új áldoztatóink:

Két új áldoztatót szeretnénk a meglevőek mellé. Az egy pap mellett, szükség van minden ünnepi misén több áldoztatóra. Elvégezték a szükséges tanfolyamot, és most a bíborosi meghatalmazásra várunk. Körmendi József és Melegh Csongor lesznek áldoztatóink. Fogadjuk őket szeretettel.

Az új plébánia építése:

Végre elkezdődött az új plébánia építése. Hármaskorú telekcserevel, hosszú tárgyalások után, már gőzerővel folyik az építkezés. A volt Erkel Gyula zeneiskola Szent István tér 21. szám alatti régi patinás épülete lesz teljesen átépítve, felújítva, és egy emeletes nagyterem hozzáépítve. Úgy kellett kialakítani, hogy az épület megfeleljen egy modern plébánia igényeinek, de vissza legyen állítva a műemlék jelege is. És fontos kérdés, hogy a mostani

nagyobb telkek, melyen a plébánia és a kultúrház épülete lebontásra vár, az értékkülönbséget fedezze az építkezés költségeit. A telkek értékarányos különbsége, több mint 186 millió forint. Ebből a pénzből kell felújítani, átépíteni a régi épülete, és hozzáépíteni a nagytermet. Az építkezés folyamatát plébániánk részéről két egyháztanács tag, két építésmérnök: Gilyén Elemér és Körmendi József felügyeli, hivatalosan megbízott műszaki ellenőri minőségben. Várható befejezése az építkezésnek ez év késő ősze, az eredeti átadási időpont szeptember 7-e lett volna. Ehhez képest körülbelül két hónapos csúszás a jelenlegi állapot.

Ruhagyűjtés:

Ruhagyűjtés vége június 23-án!

Plébániai karitásunk eddig is fogadott jó állapotban levő használt ruhákat (játékokat, apróbb használati eszközöket is), melyeket egy szegény faluba, Vécsre viszünk rendszeresen a Mátra aljába. A plébánia költözködés végett az a kérésünk, hogy aki ruhát akar leadni, az június 23-ig tegye meg. Utána a régi plébánia költöztetése, csomagolása, össze várhatóan a költözködés végett egy ideig nem tudunk használt ruhát fogadni! Megértésüket kérjük!

A régi plébánia épület, és a kultúrház emlékei:

Még a lebontás előtt szeretnénk megörökíteni és megőrizni a régi plébánia épülete és a kultúrház emlékeit. Kérésünk: Ki segítene a régi emlékek fotózásában, az emlékek összegyűjtésében. Ki tudna ajándékozni nekünk régi képeket a plébániáról, kultúrházról? Azután akadna-e valaki, valaki, akik ezeket összerendeznék? Netán egy emlékkönyv is kitalálható belőle? Nagyon szomorú dolog lenne, ha emlékkönyv nélkül búcsúznánk el a több, mint 150 éves régi plébániától. Ha akadna segítő, alakítani kellene egy emlékkönyv szerkesztő csoportcskát. Várjuk a jelentkezéseket, és az anyagokat.

Szentségimádási szünet:

A templomi sekrestyében péntekenként csendes szentségimádás van 8-17 óráig. A nyári időben szünetel. Június 14-e lesz az utolsó, és a következő szentségimádás a búcsú előtti pénteken, augusztus 23-án lesz!

Adományok az új plébániára:

Az új plébánia építése a telekár különbségből történik. Azonban rengeteg dologra szükség lesz, hogy az új plébánia működőképes legyen. Sok mindent nem tudunk átvinni a régi plébániáról, mert vagy nincs is, vagy nagyon rossz állapotú. Kellenek lámpatestek; székek (sok szék); új bútorok; tűzhelyek; polcok a könyvtárban, raktárakban; beépített szekrények; karnisok, függönyök, sötétítő függönyök, stb. - Az épületben sajnos nem lesz hely garáznak. Egy szomszéd épületben kellene eladó garázst is vásárolni. Mostanában 1,5-2 millió forintért tartanak egy eladó garázst. Ezért a következő hónapokban gyűjtést indítunk az új plébánia javára! Ki lesz téve egy állópersely is a templom közepére Úrnapjától. Lehet adakozni a sekrestyében, a plébánia irodában is. De lehet sárga csekken, és banki átutalással is: Újpesti Főplébánia 11704007-20024523 OTP-s számlaszámra, adomány az új plébániára megjelöléssel! A legkisebb adományt is hálásan köszönjük!

Egykoron sok adakozó volt. Így épült nem csak a templomunk, hanem még a szép városháza is közadakozásból. Sok idős ember hagyta örökös nélkül lakását, vagyonát, ingóságait a plébániára is egykoron. Sokan akkor is adakoztak, ha nyertek, kaptak valahonnan nagyobb összeget. Nem lakhatnánk ma Újpesten, ha Károlyi István gróf nem adta volna földjét oda városépítés céljára. Így lett a mezőből Újpest falu, majd város. De a gróf úr ajándékozta a templom, és a plébánia telkét is... Templomunk minden színes üvegablaka is egy-egy felajánlás eredménye. Rajtuk van a felajánló neve is. A felajánló nevét ma is meg tudnánk örökíteni szép emléktáblán, és s hosszú évekig szentmisét is vállalhatnánk érte. Lesz olyan, aki meghallja kérő szavunkat? - A jó Isten százszorosán fogja visszafizetni a jó szándékú adományt.

A régi plébániáról eladó dolgok...

Van a plébánia kertjében sok bazaltkockakő, és van állványzat rudak. Mind a kettő máris vevőre vár. - A régi plébánia legtöbb szép régi bútorát felújítjuk, nem is kis pénzért. Azonban vannak felesleges régi bútorok is. Akit érdekel, régi stílusú bútor, érdeklődjön, kedvezményes áron megvásárolhatóak.

Lesz majd több eladandó tárgy is: lámpatestek, régi réz kilincsek, cserépkályha, minden belső ajtó, régi falikút, stb. Ezeket majd ősszel a költözködéskor fogjuk árverezni....

Templomunk búcsúja:

Templomunk búcsúja az augusztus 22-i Szűz Mária Királynő ünnepéhez kötődik. Ebben az évben augusztus 25, vasárnap 10 órakor lesz az ünnepi szentmise, melynek bemutatására Bátor Botondot, a pálos szerzetesrend rendfőnökét kértük fel. természetesen idén is lesz előtte zenei áhitat, augusztus 24, szombat este 19.00 órakor. Majd vasárnap a szentmisében termény megáldás, és délután a megáldott termények szétosztása rászorulóik között.

Kézdialmási hívek, fiatalok fogadása:

A kézdialmási híveket, akik vendégül láttak minket, viszonthívtuk a mi búcsúnkra, augusztus 25-re. Még nem tudjuk pontosan mikor jönnek, és hányan érkeznek, de előzetesen is keresünk vendégfogadó családokat, akik el tudnának szállásolni néhány fiataalt, és kevésbé fiatal hívőt... De kérnénk segítséget programszervezésben, és budapesti kísérésükben is. Ezenkívül majd néhány asszonytól főzésben kérnénk segítséget, és szokás szerint édes és sós sütemények hozatalában...

Elsőáldozóink:

Ebben az évben 11 általános iskolás gyermek részesült első szentáldozásban templomunkban, most Szentháromság vasárnapján: Borossay Bernadett Blanka; Brassai Dorottya; Klimasz Katalin; Kluka Szabolcs; Laukó Tamás Krisztián; Lovas Dorottya; Mátyus Andor; Stermeczky Boglárka; Tomasik Borbála; Tóth Katalin Kinga és Végh Zsolt.

Újpesti Egek Királynéja Főplébánia

Irodai szolgálta a plébánián (Szent István tér 13): hétfő, szerda, péntek 15-17.30-ig.

Egyházi adó, és szentmise a sekrestyében is befizethető a hétvégi szentmisék után.

Plébániánk honlapja:

www.egekkiralyneja.hu hetente, frissül,
aktuális miserenddel, hírekkel, heti
gondolatokkal. E-mail címünk:
iroda@egekkiralyneja.hu

Főplébániai Hírlevél. Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia időszakos lapja. Szerkesztette: Horváth Zoltán plébános

Megjelent 500 példányban. A következő lapszám a búcsúra, augusztus 25-re jelenik meg, melyre augusztus 20-ig kérjük a cikkeket leadni!